ואסורים לזרים · בלא יאכל ואלטריך למתניה משום דבעי למתניה מה שאין כן במעשר דאפי' איסור ליכא: **ומן נכסי כהן** · לקדש בהן את האשה משום מעשר – סתם מעשר כדרבי מאיר דאמר מעשר ממון גבוה הוא והמקדש בו לא קידש: **וטעונים רחיצת ידים** · לפירות שהידים טמאות שניות נזרו בהן רבנן ומני עושה שלישי בתרומה שה שאין כן במעשר שאין טעון רחיצת ידים לפירות דאמר מר הטעל ידיו לפירות הרי זה מגסי הרוח והכי מוקמי' לה בחגיגה בפ' שני (דף יח): **והערב שמש** · לטומאה דאורייתא אבל במעשר דאמר מר עבל ועלה לאוכל במעשר ומקרא ילפינן לה ביבמות בפרק הערל (דף עד:): **ועולין באחד ומאה** · לריכין אחד ומאה לבטל ואין בטלין ברוב אבל במעשר דבטיל ברוב ולא בעי אחד ומאה ועל כרחך במעשר שאין לו תקנתא לא בפדייה ולא להעלותו לירושלים קאמר דאי אית ליה תקנתא אמר רבנן דבר שיש לו תקנתא אמרינן בו שהה פרוטה ושנכנס לירושלים ויצא ואם איתא לדחזקיה ליעבד ליה לדחזקיה וניחל ליה על מעות הראשונות? אלא פריק ונתי מעשר דאית ליה ונצטרפינהו דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי ונתי דמאי? דלמא אתי לאתויי ודאי ונתי שתי פרוטות ונחלל עליהן מעשר בפרוטה ומחצה ונחלל האי על היאך יתיר? מי סברת פרוטה ומחצה תפסה שתי פרוטות לא תפסה פרוטה וחצי פרוטה לא תפסה הדר הויא ליה דאורייתא ודרבנן ודאורייתא לא מצטרפי ונתי איסר? דלמא אתי לאתויי פרוטות. ושנכנס לירושלים ויצא ואמאי וליהדר ונעייליה בשנטמא ונפרקיה דאמר ר' אלעזר מנין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפילו

*ואסורים לזרים וזהן נכסי כהן וטעונים רחיצת ידים והערב שמש הרי אלו בתרומה ובכורים מה שאין כן במעשר מאי מה שאין כן במעשר לאו מכלל דמעשר בטיל ברובא ואם איתא דחזקיה הוה ליה דבר שיש לו מתירין וכל דבר שיש לו מתירין אפי' באלף לא בטיל? אמר רמה שאין כן במעשר דבטיל ברובא דלמא לא בטיל כללא מצית אמרת הכי דלגבי תרומה דומרי דתרומה כתני מולי דתרומה לא כתני ולא קא תני וזהן נכסי כהן אלא סלקא דעתך דתניא בהדיא מעשר שני בטיל ברובא ובאיזה מעשר שני אמרו במעשר שאין בו שוה פרוטה ושנכנס לירושלים ויצא ואם איתא לדחזקיה ליעבד ליה לדחזקיה וניחל ליה על מעות הראשונות? אלא פריק ונתי מעשר דאית ליה ונצטרפינהו דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי ונתי דמאי? דלמא אתי לאתויי ודאי ונתי שתי פרוטות ונחלל עליהן מעשר בפרוטה ומחצה ונחלל האי על היאך יתיר? מי סברת פרוטה ומחצה תפסה שתי פרוטות לא תפסה פרוטה וחצי פרוטה לא תפסה הדר הויא ליה דאורייתא ודרבנן ודאורייתא לא מצטרפי ונתי איסר? דלמא אתי לאתויי פרוטות. ושנכנס לירושלים ויצא ואמאי וליהדר ונעייליה בשנטמא ונפרקיה דאמר ר' אלעזר מנין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפילו

ואסורים לזרים. פרש"י דמשום מעשר קתני לה לאסמעי' דאפי' איסורא ליכא ומיהו במסכת חלה (פ"ח מ"ט) לא מצינו לפרשו הכי דתנן התם החלה והביכורים חייבין עליהם מיתה וחומש ואסורים לזרים ולא קתני מה שאין כן במעשר וי"ל כדמפרש בירושלמי ואסורים לזרים אפילו אי שיעור לו דאורייתא לו דרבנן דפליגי רבי יוחנן ור"ל בפרק בתרא דיומא (דף עד:) ואין לפרש דאסורה לזרים אפי' על ידי פדיון דבפרק הערל (יבמות דף עד:) אמר אין לה פדיון שייריה*:

ועולה באחד ומאה. בספרי דרים ממקדשו ממנו דתרומה עולה באחד ומאה ועולה ולא הכרם באחד ומאתים דמתוך שכפל איסורו בכפל עלייתו ואסמכתא בעלמא הוא דמדאורייתא תרומה ועולה ולא הכרם בעלים ברוב ביבמות ובלא בס' כשאר איסורין בפרק הנזקין (ניסין דף נד:) גבי כפלו ונתפלגו קאמר והא הכא דמדאורייתא בטל ברוב ובפ' כל הכשר (חולין דף קטו: ושם ד"ה ומה) ובפ' כל שעה (פסחים דף כד: ושם) ילף איסור הגלה בבשר בחלב מק"ו דעולה ולא פריך מה לעולה שכן לריכה אחד ומאתים להתבטל ובפרק הערל (יבמות ד' עד:) דחשיב מחפ"ז דהוי בתרומה ולא במעשר ולא חשיב אחד ומאה והתם נמי *אמר ר' יוחנן והוא שבבו חולין על התרומה:

באחד ומאה עולין · מאיסור להיתר ולוקחים מהם אחת ועתיים לכהן כדתנן במסכת ערלה (פ"ב מ"ח) תרומה ותרומת מעשר עולין בק"ח ולריך להריס הערלה וכלאי הכרם במחתי' ואחד ואין לריך להריס ובעמאה דלריך להריס עפי' בתרומה מבשאר איסורים מפרש בירושלמי משום גזל השבט פירוש כהן: (לעיל) **וזהן** נכסי כהן · שילהי ביכורים תנן למה אמרו נכסי כהן ליקח בהן עבדים וקרקעות ובהמה טמאה משא"כ במעשר דתנן בפרק קמא דמ"ש (מ"ז) אין לוקחין עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ממעות מעשר שני וחימה דבפ' בתרא דמעשר שני (מי"ב) תנן לא נתתי ממנו למת לא לקחתי ממנו אבל ותכריכים למת משמע הא לאי דומיא דמת שרי אלמא שרי ליקח בגדים וי"ל דהתם בפרק בתרא דמ"ש (מי"ב) אתיא כר' יהודה דאמר* ממון הדיוט הוא אי נמי תרוייהו כר' יהודה ובגדים דוקא שהגוף נהנה מהם שרי אבל עבדים אסורים מיתורא דקרא אי נמי תרוייהו כר"מ ומן התורה שרי לקנות כל מילי ומדרבנן הוא דאסור והא דאמר בירושלמי לא נתתי ממנו למת למאי אי ליקח אבל ותכריכין הא לאי נתתי בתמיה אלא לסיכה ההיא דרשה אסמכתא בעלמא היא למאי דאסירא מדרבנן ומוקי לה בסיכה אבל אמת הוא דאתא למעוטי אבל ותכריכין כדתנן בשילהי פירקין דמעשר שני והא דאמר פרק הערל (יבמות דף עד: ושם) מנין למעשר שני שנטמא שמותר לסוך ממנו שנאמר לא נתתי איזהו דבר שאוה לחיים כו' ואימא לאבל ותכריכין ה"פ להא לחודיה אבל סיכה אסורה שמבערו בטומאה הוי כמו אכילה ומשני ממנו מנופו של מעשר משמע [וע"ע תוס' יבמות עד: ד"ה נכסי]:

ומעונין רחיצת ידים · אפילו למגע דאינו לאכילה אף למעשר טעון כדאמר בפ' השוחט (חולין דף לג:) כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים אסור בתרומה ומותר במעשר דברי ר"מ וחכמים אוסרין: **הוה** ליה דבר שיש לו מתירין · וא"ת תרומה נמי יש לו מתירין בשאלה כדאמר בפ' הנודר (נדרים דף נו:) וי"ל כדאמר התם מי הוי מצוה לאתשולי עלה אי נמי שנתנה לכהן שאינו יכול לשאול עליה ברשותו: **דלמא** אתי לאתויי ודאי · וא"ת בהקומץ רבה (מנחות דף לא:) קאמר רבי שמעון שזורי פעם אחת נתערב לי מבל בחולין ואמר לי רבי מרפון לך וקח בשוק ומעשר עליו ולא גזרינן דלמא אתי לאתויי ודאי וי"ל דהתם ליכא למגזר דלמא אתי לאתויי ודאי דידע שפיר דאין מפרישין מן החיוב על הפטור אבל הכא לא אסיק אדעתיה דלא מצטרפי דאורייתא ודרבנן: **דלמא** אתי לאתויי פרוטות · וא"ה והא דתנן (מ"ש פ"ב מ"ח) הפורט סלע ממעות מ"ש אלמא מחללין מעשר על פרוטות וא"ל לאמלס שיעור מעשר לפרוטות שלימות וא"כ אותו פחות משוה פרוטה אוכל בלא חלול וי"ל דמייתי איסר בהדייהו וא"ה דלמא מייתי פרוטות לבד כדגזר הכא וי"ל דהתם לא טעי דידע דאתי פרוטה לא תפסה אבל הכא טעי דלא מסיק אדעתיה דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי: **ליהדר** ונעייליה · לעיל גבי אין בו שוה פרוטה לא פריך הכי דאיירי בדרוש מירושלים הרבה ומקרי בהכי אין לו מתירין אבל הכא דקתני משנכנס לירושלים ויצא לא יצא אלא פסיעה אחת ואמאי ונעייליה:

כרבי

צ א מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' ה ופ"ד מהל' ביכורים הל' טו:

צא ב מיי' פ"ד מהל' ביכורים הל' יד:

צב ג מיי' פ"ג מהל' תרומות הל' ט ופ"ד מהל' ביכורים הל' טו:

צג ד מיי' פ"ח מהל' תרומות הל' ז:

צד ה מיי' שם פ"ז הל' כ ופ"ז מהל' מעשר שני הל' יא:

[ועי"ע בתוס' דיבמות עג: ד"ה ואסורים לזרים כו']

צה ו מיי' פ"ג מהל' מעשר שני הל' יז והל' כד ופ"ז שם הל' יא:

צו ז מיי' פ"ח מהל' י"ט הל' טו:

מהל' מאכלות אסורות הל' ט' ופ"ז מהל' קב סעי' ח:

צז ח ט מיי' פ"ז מהל' מעשר שני הל' עח:

צח י מיי' פ"ב שם הל' ח ופ"ג הל' ג סמנ עשין קלו:

מהגה

שאחר ביטול המקור הראשונה באה בא"ן בעדה על הבאות לדבוק אחר אחרי בחוה מטה בדוגה דבר טיט לו מתירין (הפנ"ן) יאמ"ל לא נוכל לחר בשל בהוב

[דף סב: אמר רים לקים כלי"ן]

נוסא

אחר קתני דאחרון שי שנכנס לירושלים ויצא – נמצא התרומה בשל- לא אחרון הוא דבר טיט לו מתירין

מהגה

קוטיות

"רבינאה"

"בלהוד"

[בקידושין נב: גה:]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ועולה וכו' ואסמכתא בעלמא הוא עי' מנחות עז ע"ב ברש"י ד"ה מדמע: **באד"** כדוב ביבמ ובלא בס' - קשה לי הא במין במינו גם בלא בטל אה"ב כדוב' ואם מין בשאינו מינו גם מדרבנן בטל בס' דהא דתרומה בק"ח היינו מדרבנן זולת דומיא דבוונות התוס' באינו מינו בטעם ובמינו בשמא למה דקי"ל בכבא דאלוין בתר שמא ודומה: